

Zal er herkenning zijn in de hemel?

Pastor Paul M. Sadler

Er zijn twee opmerkelijke verschillen tussen de twee programma's van God met betrekking tot het hiernamaals, die beide te maken hebben met de hoop van gelovigen. In de drieëntwintigste Psalm was David, **wiens hoop aards was**, was bereid om te gaan, maar wilde hij blijven. Daarentegen leerde de apostel Paulus dat gelovigen vandaag de dag **een hemelse hoop** hebben, en als gevolg daarvan was hij bereid om te blijven ter wille van de kerk, maar verlangde hij ernaar om te gaan, waarvan hij wist dat het veel beter zou zijn, zie Fil. 1:23-24:

“23 Want ik word van deze twee gedrongen, hebbende begeerte, om ontbonden te worden en met Christus te zijn; want dat is zeer verre het beste.24 Maar in het vlees te blijven, is nodiger om uwentwil.

Er zou een boek geschreven kunnen worden over misvattingen over de hemel. De meeste hiervan zijn van generatie op generatie doorgegeven, maar ze hebben absoluut geen Bijbelse basis. Hier zijn enkele veelvoorkomende voorbeelden:

--We zullen op een dag engelen in de hemel worden.

--Petrus staat bij de parelmoeren poorten om te bepalen wie er binnen mag.

--We zullen op wolken zweven en voor eeuwig harpen bespelen.

--Er zal geen erkenning zijn in de hemel.

Dit zijn bekende folklores die Satan gebruikt om de aandacht af te leiden van het Woord van God.

In de ogen van de wereld gaat bijna iedereen die sterft naar de hemel. Maar het feit is dat alleen zij die hun geloof in Christus stellen de eeuwige bewoners van dit glorieuze rijk zullen zijn. Maar zullen we elkaar daar kennen?

Herkenning in het hiernamaals is een principe dat alle tijdperken en bedelingen overstijgt, of we het nu hebben over de ontlichaamde staat of na de opstanding. Saul kende Samuel bijvoorbeeld toen God de profeet jaren na zijn dood uit het paradijs liet terugkeren. De rijke man uit Lucas 16 herkende Lazarus, die met Abraham verscheen, en vroeg de patriarch om Lazarus wat water te sturen om zijn tong te verkoelen.

Paulus betoogt ook sterk dat we elkaar in het hiernamaals zullen herkennen. De apostel zegt tot de heiligen in Filippi:

“Fil. 3:20-21: 20 Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus;21 Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen Zichzelven kan onderwerpen.

Deze specifieke passage bevestigt dat onze identiteit bewaard zal blijven in de opstanding. Nadat onze Heer was opgewekt uit de dood, verscheen Hij aan Zijn discipelen in de bovenzaal. Toen Hij de kamer binnenkwam, kalmeerde Hij eerst hun angsten met woorden die ze heel vertrouwd waren:

*“Joh. 20:19-21 19 Als het dan avond was, op denzelven eersten dag der week, en als de deuren gesloten waren, waar de discipelen vergaderd waren om de vreze der Joden, kwam Jezus en stond in het midden, en zeide tot hen: **Vrede zij ulieden!**20 En dit gezegd hebbende, toonde Hij hun Zijn handen en Zijn zijde. De discipelen dan werden verblijd, als zij den Heere zagen.21 Jezus dan zeide wederom tot hen: **Vrede zij ulieden, gelijkkerwijs Mij de Vader gezonden heeft, zende Ik ook ulieden.**”*

Daarna deelden de discipelen het goede nieuws met Thomas, die die dag niet aanwezig was, dat ze de Heer hadden gezien. Thomas weigerde het echter te geloven totdat hij de spijkerafdrukken in Zijn handen zag. Acht dagen later verscheen de Heer opnieuw aan Zijn discipelen, maar dit keer was Thomas aanwezig. Toen hij de Heer zag, was hij zo overweldigd door het bezoek dat hij verklaarde: "*Mijn Heer en mijn God!*" Er was geen enkele twijfel in Thomas' gedachten dat hij de Redder had gezien en ongetwijfeld de spijkerafdrukken in Zijn handen had aangeraakt, afdrukken die voor altijd een herinnering zullen zijn aan Zijn dood op Golgotha, zie Johannes 20:24-29:

"24 En Thomas, een van de twaalf, gezegd Didymus, was met hen niet, toen Jezus daar kwam.25 De andere discipelen dan zeiden tot hem: Wij hebben den Heere gezien. Doch hij zeide tot hen: Indien ik in Zijn handen niet zie het teken der nagelen, en mijn vinger steke in het teken der nagelen, en steke mijn hand in Zijn zijde, ik zal geenszins geloven.26 En na acht dagen waren Zijn discipelen wederom binnen, en Thomas met hen; en Jezus kwam, als de deuren gesloten waren, en stond in het midden, en zeide: Vrede zij ulieden!27 Daarna zeide Hij tot Thomas: Breng uw vinger hier, en zie Mijn handen, en breng uw hand, en steek ze in Mijn zijde; en zijt niet ongelovig, maar gelovig.28 En Thomas antwoordde en zeide tot Hem: Mijn Heere en mijn God!29 Jezus zeide tot hem: Omdat gij Mij gezien hebt, Thomas, zo hebt gij geloofd; zalig zijt gij, die niet zullen gezien hebben, en nochtans zullen geloofd hebben.

Nu, als de identiteit van onze Heer bewaard is gebleven in de opstanding en de broeders Hem herkenden, dan zal hetzelfde voor ons gelden. Deze conclusie is gebaseerd op het feit dat onze vernederde lichamen "gelijkvormig zullen worden aan Zijn glorieuze lichaam" in de komende opstanding. Als de volgelingen van de Heer Hem herkenden, dan is er geen twijfel dat wij elkaar zullen herkennen in het hiernamaals. Verder bewijs wordt door Paulus gepresenteerd een beetje later in de brief:

"Fil. 4:3: En ik bid ook u, gij mijn oprechte metgezel, wees dezen vrouwen behulpzaam, die met mij gestreden hebben in het Evangelie, ook met Clemens, en de andere mijn medewerkers, welker namen zijn in het boek des levens.

Wat zit er in een naam? Het belang van deze vraag kan niet genoeg benadrukt worden. Natuurlijk gebruiken we namen om de ene persoon van de andere te onderscheiden. In de Bijbelse tijd hadden namen specifieke betekenissen, waarvan sommige een vervulling van profetieën waren. Vandaag de dag, net als in het verleden, zijn onze namen in steen gebeiteld; ze zullen voor altijd en eeuwig bij ons zijn. Als er geen erkenning in de hemel is, zoals sommigen leren, waarom zouden er dan namen in de eeuwigheid nodig zijn? Het is duidelijk dat de namen van Euodias, Syntyche, Clement en de andere medewerkers van Paulus allemaal zijn opgenomen in het Boek des Levens. De reden dat onze namen daar zijn opgenomen, is dat we in de opstanding bekend zullen zijn bij naam en uiterlijk, net zoals we hier bekend zijn.

Ik kijk ernaar uit om degenen te zien met wie ik het voorrecht heb gehad om het Woord te dienen, samen met al mijn familieleden en vrienden die het evangelie geloofden. U zult geen moeite hebben om mij op die dag te vinden; ik zal de lange op de achtergrond zijn. Ja, zelfs onze gestalte, stem, persoonlijkheid zullen allemaal behouden blijven. Tot ziens!

